

A hores d'ara encara no se sap en què consistirà exactament –ni quin abast tindrà– la privatització d'IB3.

IB3, en capella

La privatització de la gestió global d'IB3 és mera qüestió de temps, ara que el govern ja l'ha anunciada.

El dia 30 d'abril passat, José Ramón Bauzá, envoltat de tots els seus consellers, anunciava una nova remesa de destalades a les despeses públiques. Entre aquestes mesures, a més de tancar dos hospitals, s'avançava la futura “entrada de capital privat” a IB3.

Sense competència. No era res de nou, aquell anunci. De fet, des d'abans de les eleccions autonòmiques el PP balear defensava “solucions” d'aquesta mena. Amb l'excusa de la crisi i la necessitat de reduir despesa pública, Bauzá i els altres dirigents del PP s'abocaren a defen-

sar l'estratègia general conservadora d'atacar les televisions autonòmiques com a generadores “de dèficit”. El·lípticament, la conclusió era clara: o tancar-les o privatitzar-les. Ara ha quedat clar que es tractava d'una estratègia global del PP de Mariano Rajoy.

Sequoya, el comprador més probable

Miguel Ángel Rodríguez

El grup de comunicació Sequoya serà amb tota probabilitat el que controlarà IB3. Aquest grup neix a Còrdova ara fa cinc anys. Al capdavant hi ha Raúl Berdonés. Un home ben relacionat amb el vice-president d'Antena 3, l'italià Maurizio Carlotti. Formalment, no hi ha cap relació entre la televisió esmentada i la productora. Tanmateix, aquesta última ha crescut tant en tan poc temps que no són pas pocs els qui veuen la mà italiana rere de Sequoya. Aquesta marca no respon a cap empresa, sinó a tot un grup. Sota el nom de Sequoya s'aixopluguen: CBM (Central Broadcaster Media), que és una productora de serveis informàtics territorials (la que gestiona

els d'IB3, entre més); Efecto Global, empresa dedicada, segons la web, a "comunicació global"; B&S Engineering, dedicada a la "consultoria, enginyeria, disseny, manteniment..." de la imatge d'empresa; En Minúscula, productora de continguts àudio-visuals; Pulso, empresa de producció de reportatges "d'actualitat i *docu-xous*", B&S Broadcast Corporation, dedicada a la "gestió integral de serveis per a les produccions de televisió amb treballs de plató"; i, finalment, Wikono, la darrera adquisició, que es dedica a oferir serveis d'ENG.

Sequoya-BCM aconseguí la gestió dels serveis informàtics d'IB3 ara fa dos anys, en canvi de 31,8 milions per a quatre anys. No produeix només estrictament els noticiaris, sinó també més programes relacionats amb la informació. És una empresa que "optimitza" tant les despeses que, per exemple, a les tertúlies dels seus programes a IB3 Ràdio no paga als contertulians. Per a obtenir la gestió dels informàtics d'IB3 va competir amb Mediapro, Vértice 360 i una tercera opció formada per les empreses editores dels diaris *Diario de Mallorca* i *Última Hora*. Va ser tota una sorpresa que guanyàs Sequoya-BCM.

Abans de les eleccions espanyoles de l'any passat, el grup Sequoya va sortir a la borsa. Segons que explicava el juliol del 2011 Beronés al diari digital *elconfidencial.com*, la intenció no és de " cercar capital perquè tenquem manca de finançament o dificultats de tresoreria. Es tracta d'aconseguir múscul [és a dir, capital] per a presentar-nos els pròxims dotze mesos a aquestes privatitzacions [de televisions públiques autonòmiques] a què fa menció el discurs polític".

L'ex-director general de Comunicació (1996-1998) del govern de José María Aznar, Miquel Ángel Rodríguez, ha fitxat recentment com a conseller de Sequoya.

Tot d'una després de prendre possessió del càrrec, el president Bauzá s'afanyà a posar en pràctica l'estratègia de privatització de la ràdio i la televisió públiques, seguint les ordres de Madrid. Com deveu recordar, una de les promeses electorals del PP fou el tancament de la Ràdio i Televisió de Mallorca (RTM). EL TEMPS n'informà a bastament i, a diferència d'alguns altres mitjans, també va fer la interpretació que la intenció de tancar aquella televisió no l'explicava –o almenys no n'era l'únic factor– la voluntat persecutòria contra el català, sinó sobretot la voluntat de tancar una possible competència per a una futura IB3 privatitzada.

El tancament de RTM era la passa prèvia del procés. Quan la presidenta del Consell de Mallorca –de la qual depenia RTM–, també del PP, Maria Salom, un poc amoïnada per les conseqüències del tancament, intentà trobar-hi una solució de compromís –mantenir RTM amb molt menys pressupost–, es trobà que Bauzá l'obligà a engagar el procés de tancament fort i no et moguis. No hi hagué cap opció alternativa. L'excusa era que ho havien promès en el programa i que, a més, el cost –realment no arribava a deu milions anuals– no podia ser assumit per part del Consell. Però se'n prometen tantes, de coses, als programes electorals... I pel que fa al cost, com podria ser que 9 milions i busques fossin un problema? Encara més: si ho eren, no hauria estat més lògic de tancar IB3 –que costava molt més–, mantenir Televisió de Mallorca i obrir televisions insulars a les altres illes? D'aquesta manera, l'estalvi sobre els 57 milions de pressupost de la ràdio i la televisió balears hauria estat molt més alt que no pas el resultat de tancar la televisió mallorquina i deixar en funcionament IB3. Però no. L'ordre era clara: tancar RTM. Ara se n'entén el motiu. Cap comprador no s'hauria interessat per adquirir la televisió balear si quedava competència pública.

IB3, aprimada. Però no bastava llevar la competència. També calia aprimar molt la televisió balear. D'aquesta manera, l'ens quedaria en quadre. És a dir, el cost de mantenir allò que existiria en el moment de la privatització seria

IB3, acusada de manipulació informativa

El Sindicat de Periodistes de les Illes Balears (SPIB) va emetre fa dues setmanes un comunicat de protesta arran d'allò que considera manipulació interessada per raó política dels informatius d'IB3. L'SPIB hi adjuntà un acurat estudi, tant dels programes informatius de la ràdio com de la televisió, en el qual es palesa l'orientació favorable de les notícies que afecten el govern, la minimització de les que li són negatives i, sobretot, un ús exagerat de les notícies "d'interès social" que oculten, per saturació, les nombroses notícies que podrien ser incòmodes als interessos del PP.

Com a resum, l'SPIB assegura que, "en general, percebem que la qualitat i el rigor dels informatius ha baixat considerablement. Es prioritzen les notícies de societat i aquelles poc molestes per al govern. Exemples: notícies sobre modes estrangeres, sobre succeïts, ocells, personatges *frikies*, etc. Qualsevol cosa bona de pair i anecdòtica és susceptible d'entrar a l'informatiu. Al nostre parer, l'informatiu s'aproxima més a un calaix de sastre o a un magatzí que no a un informatiu seriós, rigorós i contrastat".

La direcció d'IB3 i el govern han rebutjat les crítiques del sindicat, i asseguren que no hi ha cap mena de manipulació per a afavorir el govern i el PP. L'oposició política, PSOE i PSM, no s'ho ha cregut i ja ha anunciat iniciatives parlamentàries perquè el govern respongui a allò que considera crítiques sindicals i periodístiques ben fonamentades a l'ús que el govern del PP fa d'IB3.

mínim. Novament, l'excusa del govern fou la crisi econòmica i la necessitat de reduir despesa pública com fos.

En aquesta part de l'estratègia, hi hagué dos moviments tàctics. L'un consistí a no renovar una gran quantitat de programes que feien aleshores de productores illenques. Per exemple, tot programa que pogués ser considerat *car* desapareixia de la programació. En segon lloc, el govern, amb la mateixa excusa econòmica, pegava una brutal retallada als pressupostos de l'ens. Dels 57 milions del 2010 i el 2011 passava a només 30 per a enguany. Val a dir que IB3 havia funcionat amb uns 70 milions només feia tres anys. Un treballador d'IB3, que hi és des del principi de la cadena, confiava a EL TEMPS abans de fer-se pública formalment la voluntat de privatitzar-la, que "així és impossible de fer televisió". I hi afegia: "No sé si pretenen tancar-la o privatitzar-la, però així és impossible de continuar gaire mesos."

El dia 30 d'abril es destapava formalment el pastís. El govern la privatitzarà. Però alerta: no ben bé. Perquè la suposada privatització continuarà

constant diners públics als ciutadans de les Balears. És a dir, un negoci rodó... per a l'empresa concessionària, és clar. Perquè per als ciutadans, més aviat serà —és— un negoci ruïnós.

Una privatització ben estranya.

La tardor passada, quan es començaren a llegir anàlisis polítiques que parlaven de la probable privatització d'IB3, ningú no s'ho acabava de creure. La qüestió, carregada de mordacitat, era sempre la mateixa: "Amb la crisi que hi ha, qui el compra un mort com IB3, que té el deute que té?" Els escèptics haurien tengut raó si realment es tractàs d'una simple venda d'accions per a ingressar doblers. Però tot fa pensar que no serà ben així.

Els 80 milions d'euros de deute d'IB3 seran eixugats pel govern balear

El govern ha reconegut que "parla" amb l'empresa concessionària dels informatius, Sequoya (vegeu el primer desglossat) sobre la privatització però que "no hi ha res tancat", i que "parlarà" amb qualsevol altra empresa interessada. Ara, hi ha una cosa que l'executiu no vol amollar: quines seran les condicions de la privatització. Tanmateix, el diari conservador *El Mundo-El Día de Baleares* —que és el més ben relacionat amb el govern de José Ramón Bauzá— publicava una informació, el dia 14 de maig, titulada "Sequoya, la més ben col·locada per a apoderar-se d'IB3", en què es donava la clau d'una privatització tan singular.

En primer lloc, segons el rotatiu esmentat, el govern eixugarà el deute d'IB3. És a dir, que el comprador ja té un punt guanyat. I no és pas poca cosa. Perquè la ràdio i la televisió balears deuen uns 80 milions d'euros, que seran pagats generosament per tots els ciutadans de les Illes. Liberalisme en estat pur, com es pot veure. I no s'acaba pas aquí, la demostració de la política liberal que fa Bauzá. Segons el diari esmentat, malgrat que hi hagi una adquisició d'accions, en realitat IB3 continuarà costant diners als contribuents perquè el govern pagarà una quantitat anual —que el diari diu que oscil·larà entre 20 milions i 25 milions— a la concessionària perquè faci programes d'interès públic, com ara els informatius i més. Curiós: ara Sequoya cobra un poc més de 7,5 milions anuals per a fer els informatius i alguns altres programes, i si la informació del diari esdevé realitat en cobrarà uns 20 per fer això mateix i, a més tindrà, tota la gestió de la televisió, el cost de la qual serà responsabilitat exclusivament seva: naturalment, serà molt inferior a l'actual. De tal manera que allò que en principi podria haver semblat un negoci foradat —comprar una IB3 ruïnosa— es podria convertir en un negoci fabulós.

Les empreses de l'Associació de Productores Audiovisuales de les Illes Balears creuen que allò que avançava el diari pot ser ver i ja han alertat que, segons com es faci la privatització d'IB3, significarà la desaparició de la indústria balear del sector.

Miquel Payeras